

Indenrigsminister Bardenfleth forlangte og fik gennemført ved den nugældende Ulykkesforsikringslovs Affattelse her i Tinget. Den daværende Minister ønskede nemlig, at der skulde tilføjes den Paragraf, der fastsatte, hvornaar Loven skulde træde i Kraft, en Bemærkning om, at han skulde have Ret til angaaende Oprettelsen af Arbejdsforsikringsraadet at lade dette Raad træde i Kraft før dette Tidspunkt efter Indenrigsministerens nærmere Bestemmelse. Hvis en saadan Affattelse havde været forlangt af den ærede Minister, vilde jeg ikke have sagt et Ord derimod, thi det er ganske naturligt. Men jeg kan vedblivende ikke fatte, at det kan være retfærdigt og hensynsfuldt mod Skibsrederne at lade dem være i Uvidenhed om, hvornaar Loven træder i Kraft, indtil det en eller anden Dag konvenerer Ministeren at sige: Ja, nu lade vi udgaa Bekendtgørelse om, at til den og den Tid træder Loven i Kraft. Jeg forstaar ikke, at det er hensigtsmæssigt og forsvarligt, og den Forklaring, den ærede Minister har givet, er for mig ganske ufyldstgørende, thi den Affattelse, Paragraffen faar efter det nu foreliggende Forslag, er slet ikke nødvendig for at hidføre det, som den ærede Minister egentlig vil, nemlig en Ret til delvis at sætte Loven i Kraft før den fuldstændige Ikrafttræden.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Det ærede Medlem (N. Andersen) udtalte i sin første Tale, at det ogsaa var hans Ønske, at denne Lov maatte træde i Kraft saa hurtigt, det var muligt. Nu mener jeg, det kan være, at det vil vise sig, at man kan lade Loven træde i Kraft tidligere end den bestemte Dato, der var opstillet i Udvalgets Ændringsforslag ved 2den Behandling, uden at krænke de Interessers, det ærede Medlem gjorde sig til Talsmand for. Det er muligt, at man meget godt kan give en baade rimelig og tilstrækkelig lang Frist overfor Skibsrederens Interesser og dog naa at faa Lovens Ikrafttræden rykket frem til et tidligere Tidspunkt. Det tror jeg, det ærede Medlem vil indrømme mig. Den Fare, det ærede Medlem mener, der skal være for, at Skibsrederne ikke faa en tilstrækkelig lang Frist, kan jeg ikke faa Øje paa. Det er naturligt, at Administrationen vil bestræbe sig for at udføre Loven paa en fuldt forsvarlig Maade.

N. Andersen: Den ærede Minister maa slet ikke opfatte min Modstand som i fjerneste Maade rummende en Tvivl om,

at den ærede Minister vil handle forsvarligt efter hans Skøn. Det er jeg slet ikke i Tvivl om, men jeg maa vedblivende hævde, at Skibsrederne have et bestemt Krav paa ved Lovens Affattelse at faa Rede paa, saa de selv kunne læse sig det til, hvornaar den skal træde i Kraft. Det burde efter min Formening ikke kunne være afhængigt af et Forgodtbefindende hos nogen som helst Minister, ihvem det saa er.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Samtlige de af *Udvalget* stillede Ændringsforslag (se foran)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslaget af *Udvalget* med Undtagelse af *N. Andersen* (se foran)

vedtoges med 61 Stemmer mod 7.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 75 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lønningslov for Vandbygningsvæsenet.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1188, Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 1105 ff.)

Udenfor Betænkningen var der stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Bluhme*:

Til § 2.

1) Efter 7 tilføjes følgende ny Lønningsklasse:

„8. Lønningsklasse — 1,200 Kr. aarlig, stigende hvert 4de Aar med 150 Kr. indtil 1,800 Kr. — omfattende: Havnebetjente.“

2) I 8. Lønningsklasse udgaar: „Havnebetjente.“

Lovforslagets Paragraffer og de stillede Ændringsforslag sættes til Forhandling.